

Vlaams
Parlement

stuk **1882** (2012-2013) – Nr. 2
ingediend op 22 januari 2013 (2012-2013)

Gedachtewisseling

over het bankenplan van de Vlaamse Regering

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Matthias Diependaele en mevrouw Griet Smaers

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy.

Vaste leden:

de heer Dirk de Kort, mevrouw Griet Smaers, de heren Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;
de heren Felix Strackx, Erik Tack, Christian Verougstraete;
de heren Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi;
de heren Ludo Sannen, Bart Van Malderen;
de heren Matthias Diependaele, Kris Van Dijk;
de heer Lode Vereeck.

Plaatsvervangers:

de heren Jan Durnez, Ward Kennes, Johan Sauwens, Peter Van Rompuy;
de heer Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers, de heer Wim Wienen;
de heren Marino Keulen, Bart Tommelein;
de heren Patrick Janssens, Bart Martens;
de heren Marc Hendrickx, Jan Peumans;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Bart Caron.

Stukken in het dossier:

1882 (2012-2013) – Nr 1: Verslag over hoorzitting

INHOUD

I. Toelichting door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid.....	4
II. Bespreking	6
III. Replieken	11
Gebruikte afkortingen	17
Bijlage: zie dossierpagina op www.vlaamsparlement.be	

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting hield op dinsdag 8 januari 2013 een gedachtewisseling met de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het bankenplan van de Vlaamse Regering. Het bankenplan van de Vlaamse Regering vindt u op de [dossierpagina](#) van dit stuk op www.vlaamsparlement.be.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER KRIS PEETERS, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID, LANDBOUW EN PLATTELANDSBELEID

De heer *Kris Peeters*, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is van oordeel dat de commissie waardevol werk leverde door het organiseren van een hoorzitting over het bankenplan (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1882/1). Recent werden er onder andere in de media nog discussies gevoerd over het invoeren van volksleningen, over de opportuniteit om in nieuwe maatregelen à la Cooreman-De Clercq te voorzien enzovoort. Sommige van die maatregelen zijn een federale aangelegenheid. Hij hoopt dat al de maatregelen complementair zullen zijn.

Ook de problemen van de gezinnen werden bekeken naar aanleiding van een aantal faillissementen en aangekondigde bedrijfssluitingen. De ministers Vandeuren en Lieten hebben hierover contact gehad met de bankenfederatie en de vertegenwoordigers van eerstelijns welzijnsdiensten. Er werden daar verdere afspraken over gemaakt.

Het bankenplan heeft vier pijlers. Ten eerste is er een specifieke aanpak van de knelpunten in de kmo-financiering. De focus wordt gelegd op de kleine en middelgrote ondernemingen omdat daar de problemen het meest prangende zijn. Ten tweede is er de financiering van een groene economie. De vraag is welke instrumenten men inzet om een groene economie te bekomen. De derde pijler betreft het verzekeren van de langetermijnfinanciering na Basel III. Er zijn een aantal elementen in het kader van Basel III, die zware effecten zullen hebben op de langetermijnfinanciering. Ten slotte is het noodzakelijk om regelmatig op het hoogste niveau met de banken te overleggen. Daarvoor werd de highlevelwerkgroep opgericht.

In verband met de kmo-financiering wil de minister-president de Winwinlening onder de aandacht brengen. Dit instrument, dat in de vorige legislatuur werd gecreëerd, begint succes te hebben. In 2011 werd het uitgebreid van starters tot kmo's met een maximale werkgelegenheid van 250. Er zijn nu een 3000 kmo's die voor een bedrag van bijna 100 miljoen euro van deze maatregel genieten. In het bankenplan wordt voorgesteld om het maximumplafond op te trekken van 100.000 euro naar 200.000 euro. Een tweede maatregel gaat over crowdfunding. In de week van 7 tot 11 januari 2013 wordt er nog vergaderd hoe men met dit instrument verder kan gaan.

In verband met de groene economie wil men nog bijkomende stappen zetten op het vlak van het ondersteunen van energie-efficiënte woningen voor particulieren.

De kern van het bankenplan op het vlak van de langetermijnfinanciering is de vraag of de wijze van financiering anders moet en kan worden georganiseerd. Moeten bijkomende instrumenten in stelling worden gebracht? De voorwaarden voor banken worden strenger waardoor ze steeds minder in de mogelijkheid zijn de langetermijnfinanciering van kmo's te organiseren. De Vlaamse Regering wil hieraan tegemoetkomen met bijkomende initiatieven op het vlak van de waarborgregeling. Er werden overigens met Gigarant een aantal waarborgen verleend die inmiddels zijn terugbetaald, bijvoorbeeld Volvo Gent en Agfa. Een dossier in volle afwikkeling is Alfacam. Er is een maximale bewaarborging via Gigarant mogelijk voor een bedrag van 1,5 miljard euro. Dit instrument heeft er voor gezorgd dat die bedrijven terug een dynamiek hebben gekregen en dat de werkgelegenheid werd behouden of niet sterk werd afgebouwd.

Gigarant moet in de toekomst ook open kunnen staan voor de gedeeltelijke waarborg voor fondsen die als doel hebben te investeren in vreemd vermogen van kmo's voor projecten met een looptijd van meer dan zes jaar. De overheidswaarborg zal zich situeren na een eigen vermogensbuffer van de initiatiefnemer. Zo kan het aanbod aan vreemd vermogen voor kmo's met investeringsprojecten vergroot worden en het risico voor het Vlaamse Gewest beheerst worden. Dergelijke fondsen krijgen op die manier een aantrekkelijke rating om aanvaardbaar te zijn als belegging voor pensioenfondsen, verzekeringsmaatschappijen of andere institutionele beleggers. De banksector heeft zich voor 1 miljard euro geëngageerd met een kapitaalbreng van 150 miljoen euro.

De wet Cooreman-De Clercq dateert van 1982. Een aantal voorstellen, zoals het kmo-fonds, zijn voorstellen voor de problematiek van leningen of vreemd vermogen. In de vrije tribune van professor Herman Daems in De Tijd van 8 januari 2013 worden vier elementen aangehaald waarom men maatregelen zou kunnen overwegen om het kapitaal van de vennootschappen te versterken.

In het publieke debat wordt een aantal thema's door elkaar gehaald. Ofwel gaat het over vreemd vermogen, leningen, en hoe men dit kan organiseren, zeker voor de leningen op lange termijn. Dit is een onderdeel van het bankenplan. Ofwel gaat het over hoe men extra kapitaal in de ondernemingen kan krijgen. De Winwinlening komt hier het dichtst bij omdat het een achtergestelde lening is. De hele discussie over de wet Cooreman-De Clercq moet in dat kader worden gevoerd. Als men 10.000 à 15.000 mensen moet tewerkstellen, dan zijn er ondernemingen nodig die investeren. Ze kunnen investeren door leningen of door het aantrekken van kapitaal. Het debat moet zuiver worden gevoerd. Volksleningen zijn een ander discussiepunt en het voorstel over groene spaarboekjes is nog een ander discussiepunt. In de nota gaat het over hoe men bedrijven op een correcte manier aan leningen kan helpen en wat de rol van de overheid is. Het debat over hoe bedrijven aan bijkomend kapitaal en dus eigen vermogen kunnen komen, is een debat dat daar bij aansluit.

Ook bij de investeringsfondsen voor semipublieke infrastructuurinvesteringen in zorg, huisvesting of onderwijsgebouwen, gaat het over leningen op de lange termijn. De banken hebben problemen door Basel III bij de duiding van risico's van langetermijnleningen. Dit heeft tot gevolg dat het kapitaal van de bank moet worden verhoogd. De leningen lopen hier over twintig jaar. De debatten over de volkslening situeren zich hier. Ze gaan over infrastructuur.

Een debat dat hierbij onmiddellijk aansluit is de kostprijs van dit instrument. Als de overheid gaat lenen, is de kostprijs beperkt. Er is voor de overheid zelfs al een negatieve rente geweest. Op een volkslening gaat men een rendement moeten geven. De vraag is wat de kostprijs hiervan voor de overheid zal zijn. Een volkslening heeft als voordeel dat het mensen kan motiveren voor een bepaald doel. De kostprijs ervan weerhoudt de overheid om een volkslening uit te geven.

De verzekering van het herfinancieringsmoment via Gigarant bij projectfinanciering is bedoeld om banken noodzakelijk comfort te bieden opdat deze (onder andere bij openbare aanbestedingen) alsnog bereid worden gevonden om een vaste intrestvoet af te leveren voor de langetermijnfinanciering van infrastructuurwerken. Voor de overheid zou dit betekenen dat de financieringskost voor het project up front gekend is.

Dit bankenplan is een antwoord op de vraag hoe men als overheid de langetermijnfinanciering van kmo's kan regelen. Dit werd besproken met de werkgeversorganisaties, de banken en met iedereen die een inbreng kon of wilde doen; het werd ook voorgesteld aan het VESOC.

De groene waarborg was een vraag van de werkgevers. Dit instrument werkt niet en moet worden bijgestuurd.

Het plan wordt nu afgerond. De conceptnota van de Vlaamse Regering zal na de bespreking ervan in het Vlaams Parlement, indien nodig, worden aangepast.

II. BESPREKING

De heer *Sas van Rouveroy* sluit zich aan bij de al eerder geuite irritatie over het goedkeuren door de Vlaamse Regering van een conceptnota op het ogenblik dat het duidelijk werd dat de commissie zich over dit onderwerp zou buigen. De woorden van waardering voor de commissie zijn in dat geval vrijblijvend. Hij hoopt dat de resultaten van de commissiebesprekingen zullen worden gebruikt voor de aanpassing van de conceptnota.

Open Vld is ongelukkig met de titel ‘bankenplan’. De minister-president gebruikte bij het afronden van zijn tussenkomst zelf het woord kmo-plan. Men gaat de banken niet helpen en men mag dan ook die perceptie niet wekken. Het plan gaat namelijk vooral over de ondersteuning van de Vlaamse economie.

De instrumenten waarnaar verwezen wordt, werden al tijdens de vorige legislatuur tot stand gebracht, onder meer op initiatief van minister Van Mechelen. Dit zijn initiatieven zoals Gigarant, ARKimedes en Winwinleningen. De initiatieven werden in een andere context tot stand gebracht, maar bewijzen nu dat men toen in de juiste richting aan het werken was. Door de grondig gewijzigde context moet men deze instrumenten actualiseren.

Het algemene pijnpunt is dat iemand die vandaag wil ondernemen weerstand ondervindt. In tijden van crisis wordt zichtbaar hoe kwetsbaar de economie is en hoeveel weerstand ondernemers ondervinden. Deze weerstand is vergelijkbaar met de regeldruk. Ongeacht de omvang van een onderneming is de regeldruk groot en dat leidt tot ontmoediging. Het fnuikt de creativiteit en het doorzettingsvermogen. Het leidt ook tot onzekerheid omdat veel regels ook aanpassingen impliceren. Dit alles leidt tot een gebrek aan vertrouwen.

Een belangrijke opdracht blijft het voorkomen van twisten binnen de Vlaamse Regering en het streven naar eensgezindheid tussen de regering en de parlementaire meerderheid. Open Vld vraagt ook eensgezindheid te zoeken over de grenzen van de meerderheid en oppositie heen. De problemen waarmee men geconfronteerd wordt, vragen een breder draagvlak dan een eenvoudige parlementaire meerderheid. Men moet streven naar een kamerbrede meerderheid over de wijze waarop de Vlaamse economie terug uit het slop kan worden gehaald.

De heer van Rouveroy vraagt ook om daadkracht. Dit betekent keuzes maken. Hij heeft daarvoor al herhaalde malen gepleit.

Een tweede opdracht betreft het zorgen voor kapitaal voor kleine en middelgrote ondernemingen. Er zijn daarvoor allerlei instrumenten beschikbaar. De minister-president verwees terecht naar de bestaande begripsverwarring die een grondige discussie hindert. De heer van Rouveroy pleit dus ook voor het goed scheiden van de diverse begrippen.

Open Vld steunt de minister-president in zijn stelling dat het de eerste opdracht is de Vlaamse kmo's te ondersteunen. De grote ondernemingen hebben een vluchtweg via de obligatiemarkt. De kmo's zijn aangewezen op/gevangen gezet door de banken. De banken zijn dan ook essentiële partners om iets te realiseren.

Zijn fractie is blij dat er geen nieuwe subsidiestromen op gang komen. De instrumenten die werden uitgewerkt door de vorige regeringen zijn functioneel, maar kunnen nog worden

geoptimaliseerd. Vooral een vereenvoudiging blijft belangrijk. Hij geeft hierbij het IWT als voorbeeld. Dat is een belangrijk instrument op het vlak van innovatie. Het IWT beschikt op dit ogenblik wel over voldoende kredieten, maar er zijn te weinig dossiers die voor steun in aanmerking komen. Dat heeft niet alleen te maken met de conjunctuur, maar ook met het te complexe dossierverloop.

Minister Lieten wil ook geld uittrekken voor sociale innovatie. De harde innovatie in de industrie blijft echter absoluut noodzakelijk. Die innovatie laat zich snel vermarkten en dat leidt tot een vlotte verzelfstandiging. Bij sociale innovatie is de vermarkting vaak moeilijk of zelfs onmogelijk. Daardoor is er vaak geen zelffinancierend karakter.

De spreker kan akkoord gaan met het optrekken van het maximum voor de Winwinlening tot 200.000 euro. Op basis van de onderliggende cijfers twijfelt hij echter aan het nut van deze maatregel.

Op dit ogenblik beschikt Vlaanderen over een fiscale ruimte van 7 percent, waarvan ze echter slechts 0,26 percent gebruikt. De zesde staatshervorming zal de fiscale ruimte verder doen toenemen tot ongeveer 30 percent. Daarom moet men mogelijkheden zoeken om de fiscale ruimte beter te gebruiken voor het stimuleren van de Vlaamse economie.

De KeFiK-barometer meet de toegang van de kleine ondernemingen tot de bankkredieten. Deze barometer is gebaseerd op een bevraging van 600 ondernemingen met minder dan tien werknemers en is dus zeker statistisch relevant. De bevraging gaat over de voorwaarden voor de bankkredieten: de prijs, de waarborg, de informatie en de termijn. In oktober 2012 deed Vlaanderen het op dat vlak even goed of even slecht als Wallonië. Dat betekent dat de toegankelijkheid van de bankkredieten voor de kleine Waalse ondernemingen ongeveer ongewijzigd is gebleven, terwijl die voor kleine Vlaamse ondernemingen drastisch verslechterd is. Hoe is dat te verklaren?

In het kader van Gigarant worden vier types van maatregelen voorgesteld die samen de belangrijkste pijler van het bankenplan vormen: het creëren van kmo-fondsen met behulp van Gigarant, de fondsen voor investeringen in infrastructuur, zorg, huisvesting, onderwijs en pps-projecten, het inzetten van Gigarant voor projectobligaties en de waarborgregeling aan de banken voor een kwaliteitsvolle kredietportefeuille kmo.

In verband met het eerste type vraagt hij zich af of de waarborg van Gigarant van 7,5 tot 15 percent, in combinatie met de first lost buffer die wordt geleverd door de banken, zal volstaan om een miljard euro aan middelen te genereren voor de kmo's. Gaat het om een fonds per bank of om meerdere fondsen per bank?

Waarom wordt het voorstel rond kwaliteitsvolle kmo-portefeuilles ook betrokken in het plan? Is dat wel nodig? De achterliggende gedachte is wellicht dat die fondsen dan voor iets anders kunnen worden gebruikt.

De minister-president wil Gigarant inzetten voor het herfinancieringsmoment van bouwprojecten. Na de bouwfase, wanneer er een huurder gevonden is, worden dergelijke projecten tegen nieuwe voorwaarden op de markt geplaatst. De waarborg zou betrekking hebben op de delta (het verschil) tussen de oorspronkelijke voorwaarden en de nieuwe voorwaarden op het moment dat het project op de markt wordt gezet. Dat zal via de premie worden geregeld. Kan Gigarant die opdracht reglementair opnemen?

Zijn fractie heeft geen bezwaar tegen de oprichting van een highlevelgroep. Hij vraagt zich echter af waarom daarin geen federale instanties werden opgenomen, zowel voor de overheid als voor het middenveld.

De ondernemers hebben twijfels bij de rechtszekerheid van het protocol dat door Febelfin wordt voorgesteld voor de problematiek van de wederbeleggingsvergoeding. Hoe reageert de minister-president op deze kritiek?

De minister-president wil maatregelen nemen tegen het oneigenlijke gebruik van kaskredieten. Zijn de mogelijke oplossingen intussen gerapporteerd en zo ja, kan dit worden meegedeeld aan de commissieleden? Hoe zal de aangekondigde knipperlichtenprocedure worden geïmplementeerd?

De Winwinlening heeft tot nog toe een omzet van 98 miljoen euro gerealiseerd. Het maximum van deze lening zou nu worden opgetrokken van 100.000 naar 200.000 euro. Zijn fractie is het daar principieel mee eens. Uit de nota maakt hij echter op dat de opgenomen Winwinleningen gemiddeld amper 37.500 euro bedragen en dat amper 134 van de 2000 leningen tegen het maximum van 100.000 euro aan zitten. Is het optrekken van het maximum dan wel zinvol?

De heer van Rouveroy kan akkoord gaan met de opmerking van de heer Diependaele dat de groene waarborgregeling een flop geworden is. Er is immers geen enkel project gestart. Zou het dan niet beter zijn om deze regeling gewoon af te schaffen in plaats van ze aan te passen? De administratieve procedure van de groene waarborgregeling is namelijk iets zwaarder dan die van de generieke waarborgregeling. Bovendien kunnen alle groene investeringen in principe ook onder de generieke waarborgregeling worden gebracht. De Vlaamse overheid heeft al een goed instrument voor de financiering van energie-efficiënt bouwen, namelijk de vermindering van de onroerende voorheffing. De voorwaarden hiervoor werden onlangs strenger gemaakt, met de steun van Open Vld. Waarom zou men dan een parallelle constructie tot stand brengen via de banken? Waarom zou men een vermindering van de onroerende voorheffing toestaan als de banken toch al bereid zijn om te voorzien in goedkopere kredieten voor energiezuinige woningen?

De heer *Ludo Sannen* vindt het positief dat de ideeën in de conceptnota van de Vlaamse Regering konden worden getoetst tijdens de hoorzitting. Een centrale vraag daarbij was of er al dan niet een credit crunch is. Hoe dan ook vormt de langetermijnvoorziening van kapitaal aan kmo's een probleem voor de banken, gezien de verplichtingen waaraan ze onderworpen zijn. Met de bijsturing van Basel III zal dat misschien veranderen.

Hij vindt het belangrijk dat het zorgtraject is opgenomen in het bankenplan. Dat traject zou mogelijk moeten worden voor iedereen die te maken krijgt met een bedrijfssluiting. Het mag dus niet beperkt worden tot de werknemers van Ford Genk en van de toeleveringsbedrijven. Het organiseren van een dergelijk traject is ook voordelig voor de banken, omdat dit de kans op een terugbetaling van de toegekende lening vergroot.

Er is kapitaal beschikbaar, maar het kan niet op langere termijn ter beschikking worden gesteld van kmo's. Dit bankenplan probeert aan die mismatch te verhelpen, in overleg met de sector. Uiteraard kan men ook op andere manieren kapitaal ter beschikking stellen, bijvoorbeeld door een maatregel in de zin van de vroegere wet Cooreman-De Clercq. Dat debat moet echter op het federale niveau worden gevoerd.

De financiering van semipublieke infrastructuurwerken is niet opgenomen in deze conceptnota. In dat verband is zijn fractie een groot voorstander van volksleningen. De leningen van de Vlaamse overheid voor grote infrastructuurwerken gebeuren meestal via een pps-constructie. Welke verplichtingen vloeien er daaruit voort voor de Vlaamse overheid? Zou een volkslening kunnen worden ingepast in een investeringsbeleid, op een ESR-neutrale manier en zonder de begroting te belasten? Hij vermoedt dat dit een stuk goedkoper kan zijn dan sommige pps-constructies.

Eigenlijk gaat het hier om een financieringsplan en niet om een bankenplan. De vraag is: hoe kan men ervoor zorgen dat het geld terechtkomt waar het nodig is zodat het de economie een nieuwe dynamiek kan bezorgen?

De heer *Lode Vereeck* stelt vast dat er ook discussie is over de naam van dit plan en geeft een aantal suggesties voor een andere naam. Hij vindt het positief dat er een (banken) plan is. Daarbij denkt hij onder meer aan het kmo-fonds dat volgens de oorspronkelijke informatie een multiplicatoreffect van 13 had. Voor een fonds van een miljard euro zou de Vlaamse overheid de second loss opnemen voor 75 miljoen euro. In feite gaat het om slechts 80 percent van die 75 miljoen euro. Het multiplicatoreffect is dus 16 en dat is groter dan oorspronkelijk gedacht.

Zijn fractie staat achter de uitbreiding van de Winwinlening en achter het onderzoeken van de haalbaarheid van crowdfunding.

Bepaalde bedrijven, onder meer Volvo en Agfa, doen intussen geen beroep meer op Gigarant. Gigarant had echter niet de bedoeling om bedrijven in moeilijkheden te redden, maar om gezonde bedrijven te helpen, die door een probleem in de financiële wereld niet aan de nodige kredieten kunnen komen. Vermits de financiële wereld zich geleidelijk stabiliseert, is het maar logisch dat Gigarant wordt afgebouwd. Vorige zomer was het nog niet duidelijk wat er zou gebeuren met Gigarant. Hij was bang dat, door het hergebruiken van Gigarant, de gewaarborgde schuld opnieuw zou stijgen, met alle gevolgen vandien voor de credit rating, een probleem waarvoor het Rekenhof had gewaarschuwd.

De strenge normen van Basel III liggen aan de basis van het probleem van de langetermijnfinanciering van overheid en bedrijven. Het is afwachten welke effecten de aangekondigde versoepeling van Basel III zal hebben. Deze versoepeling wordt verdedigd door de vertegenwoordiger van Febelfin, maar wordt aangevallen door professor De Grauwe.

De heer Vereeck heeft gesuggereerd dat een private herfinanciering van de banken kan zorgen voor een betere financiering van de kmo's. De spreker stelt met tevredenheid vast dat de families achter KBC dat ondertussen ook gedaan hebben.

De minister-president wil de techniek van het kmo-fonds nu ook toepassen op pps-projecten. Zal het ook in dit geval gaan om een fonds van ongeveer een miljard euro, waarbij 7,5 percent first loss ten laste komt van de banken en 7,5 percent second loss ten laste van de Vlaamse overheid? In dat geval zal er ook een multiplicatoreffect van 1 op 16 ontstaan voor het herfinancieringsrisico. Dat is positief. Conflicteert dit niet met de variabele beschikbaarheidsvergoedingen, een andere piste van de regering om de pps beter op gang te trekken? Over enkele weken zal er een studie verschijnen over de werkbaarheid van dit instrument. De spreker betwijfelt de stelling van de minister-president dat de techniek van de volkslening duurder zou uitvallen voor de regering. Volksleningen verlopen immers via de banken en zijn dus eigenlijk spaarboekjes met een gegarandeerd rendement.

Bij de reeds bestaande kwaliteitsvolle kmo-portefeuilles bij banken gaat het om kmo's die al krediet gekregen hebben omwille van hun inherente kwaliteit. Waarom is het dan nodig om deze kredieten nog eens ex post te herwaarborgen? De middelen die daardoor vrijkomen bij de banken zouden in een nieuw kmo-fonds moeten terechtkomen. Zullen deze middelen niet concurreren met die van type 1? Er is een plafond van 500 miljoen euro. Dat is heel veel. Welke impact zal de toename van de gewaarborgde schuld hebben op de kredietwaardigheid?

Twee interessante pistes werden niet weerhouden, namelijk de exportfinanciering en de project bonds. Dit laatste instrument is heel interessant omdat het de belastingbetaler een rechtstreekse band geeft met het project dat met dit geld gefinancierd wordt. Dat is te ver-

gelijken met de obligaties van het Wegenfonds van een twintigtal jaar geleden. Waarom zijn deze pistes niet langer weerhouden?

De heer *Matthias Diependaele* vindt de irritatie bij de oppositie over het uitstel van de hoorzitting over het bankenplan onterecht. Deze hoorzitting is met anderhalve maand uitgesteld omdat er op grond van het Reglement van het Vlaams Parlement geen hoorzittingen mogen worden georganiseerd tijdens de bespreking van de begroting. Het parlement krijgt wel degelijk de mogelijkheid om te reageren.

Professor Heremans bracht tijdens de hoorzitting de opmaak van dit plan in verband met de credit crunch die er wel degelijk geweest is. De weigeringsgraad van de kmo-aanvragen is toegenomen. Dit plan beantwoordt dus aan een reële nood van onze economie. De heer Diependaele is blij dat de Vlaamse Regering zo snel heeft gereageerd op deze behoefte.

De rente bij de Europese Centrale Bank ligt laag. In principe zouden ook de bedrijven daarvan moeten kunnen profiteren. Er is echter een probleem bij het doorgeefluik, de banken, ten gevolge van de strenge voorwaarden in Basel III. Deze voorwaarden worden nu echter op drie punten versoepeld. De definitie van liquid assets wordt ruimer, de berekening van de netto cashbehoefte wordt minder stringent en de implementatie wordt verlengd tot 2019. Het cynische was dat de bankaandelen in heel Europa meteen sterk in waarde gestegen zijn. De aandeelhouders vermoeden blijkbaar dat er meer risicovol gedrag mogelijk zal zijn en dat er meer winsten zullen kunnen worden gemaakt. Hij denkt dat dit bankenplan nodig blijft na de versoepeling van Basel III, maar vraagt zich toch af of die nood even groot blijft.

Het bankenplan kondigt aan dat de groene waarborg zal worden geëvalueerd en hervormd. Het is de bedoeling de deal flow te verhogen. Als er op dit ogenblik nog geen enkel project is aangemeld, is het dan wel nuttig om dit instrument te behouden?

De heer *Koen Van den Heuvel* beseft dat de slechte conjunctuur de kredietrelaties bemoeilijkt. Basel III zorgt echter ook voor een structureel probleem. Zijn fractie heeft twee belangrijke aandachtspunten. Dit plan komt tegemoet aan deze bekommernissen. Er moet een correct evenwicht worden gevonden tussen het faciliteren van kapitaalverstrekkingen en het ondersteunen van de Vlaamse ondernemingen enerzijds en het stabiliseren van het financiële systeem anderzijds. Men dient ook rekening te houden met de impact van deze plannen op de gewaarborgde schuld van de Vlaamse overheid.

De overheid kan de heropleving van de economie bevorderen door een waarborg ter beschikking te stellen voor de kredietverlening aan ondernemingen. Deze idee krijgt brede steun, niet alleen in Vlaanderen. Een belangrijk element is de versterking van het eigen vermogen. Men dient de kmo's te helpen om een realistische liquiditeitsplanning te realiseren, eventueel ook door de subsidiëring van de kmo-portefeuille. Bij de langetermijnfinanciering hecht hij veel belang aan het multiplicatoreffect.

De heer *Erik Tack* deelt mee dat zijn fractie in grote lijnen akkoord kan gaan met dit bankenplan. Ook hij wil mee zoeken naar een andere naam van het plan. In welke mate beantwoordt het kmo-fonds aan een behoefte? Indien een ontlener zijn lening niet terugbetaalt, zullen de banken nog altijd het eerste verlies dragen. Hoe zou dit plan hen er dan kunnen toe stimuleren om lossen om te springen met het verlenen van kredieten? In welke mate blijft het kmo-fonds nog noodzakelijk na een eventuele versoepeling van Basel III? Moet de ontlener een vergoeding betalen voor de waarborg van de Vlaamse Regering? Hoe zal het bankenplan concreet functioneren? Hoe gebeurt de verdeling tussen de verschillende banken? Ook een daling van de vennootschapsbelasting kan nuttig zijn voor de ondernemingen. Zijn er al stappen gezet om ervoor te zorgen dat de vennootschapsbelasting een bevoegdheid wordt van de deelstaten?

De heer *Bart Van Malderen* is blij dat niemand de noodzaak van dit plan in twijfel trekt. De hoorzitting heeft de geesten dus doen rijpen. Enkele sprekers hebben wel opgemerkt dat de herziening van Basel III een invloed kan hebben.

Er zijn heel veel spaarcenten die slechts een lage rente opbrengen. Men zou verwachten dat dan een grotere kredietstroom op gang komt, maar dat is niet het geval. Een van de redenen is dat de banken, bijvoorbeeld de internetbanken zoals Deutsche Bank, in ons land niet altijd actief zijn als ontleners op de kmo-markt. Die situatie zal niet onmiddellijk veranderen.

Uit de hoorzitting blijkt dat men moeilijk conclusies kan trekken uit globale statistieken omdat die vaak interne verschillen verhullen. Globaal blijft de kredietverlening op peil, maar er zijn sterke verschillen tussen de sectoren. Voor sommige sectoren is een langdurige kredietverlening nochtans essentieel, bijvoorbeeld voor de bouwsector. Veel middelen voor materialen moeten worden geprefinancierd en de oplevering laat soms lang op zich wachten. Daarom pleit hij ervoor om goed toe te zien op het nakomen van de genomen engagementen.

III. REPLIEKEN

Minister-president *Kris Peeters* stelt vast dat het bankenplan, welke benaming men er ook aan geeft, ook vanuit de oppositie gesteund wordt, al gebeurt dat soms met de nodige nuances. Hij zal onderzoeken of er nog betere benamingen mogelijk zijn voor dit plan. De vlag moet inderdaad de lading dekken.

Het is natuurlijk nooit goed. Als er geen conceptnota (van de Vlaamse Regering) is, vraagt men of het standpunt van de minister wel de steun geniet van de hele Vlaamse Regering. Als er wel een conceptnota is, dan werpt men op dat men eerst de hoorzittingen en het debat in de commissie had moeten afwachten. Hij is van oordeel dat het debat in het parlement interessanter wordt wanneer de regering vooraf minstens een principieel standpunt heeft ingenomen.

Op de opmerkingen van de heer van Rouveroy antwoordt hij dat de regering er alles aan doet om het vertrouwen terug in de markt te krijgen.

In 2012 heeft IWT een groot percentage van de kmo-dossiers goedgekeurd. Hij zal dit nog staven met cijfers. Er is blijvende aandacht nodig voor het verkorten van de doorloop en voor het verhogen van de transparantie. De kern van de zaak is dat er misschien te weinig dossiers worden ingediend. Daarom zouden de agentschappen in de toekomst een push-benadering volgen. Hoe ver moet men hierin gaan? Hij zal niet antwoorden op de vragen over sociale innovatie, want die behoren tot de bevoegdheid van minister Lieten.

Werkgeversorganisaties hebben gevraagd om het maximale bedrag van de Winwinlening op te trekken. Als er door het optrekken van dat maximale bedrag een beperkt aantal groei-kmo's ontstaan, dan is dat al een succes. Behalve de fiscale aftrekbaarheid van 2,5 percent van het uitstaande kapitaal, blijft de kostprijs voor de Vlaamse Regering beperkt tot de 30 percent bij definitief verlies als de lening niet kan worden terugbetaald. De particulieren die deze stap zetten, krijgen een fiscaal voordeel. Dat is mogelijk binnen de huidige bevoegdheden van de Vlaamse Regering. Zorgen voor eigen en vreemd vermogen voor kmo's is echter iets complexer. Het is juist dat de Vlaamse Regering de fiscale ruimte waarover ze beschikt niet volledig opgebruikt. Die ruimte moet echter ook goed gebruikt worden.

De heer *Sas van Rouveroy* stelt vast dat bij veel Winwinleningen het kapitaal pas op het einde wordt terugbetaald om de fiscale aftrek te maximaliseren. Zou een fiscale aftrek-

baarheid van 2,5 percent, ongeacht het uitstaande kapitaal, niet beter zijn? Minister-president *Kris Peeters* neemt akte van dit voorstel van de heer van Rouveroy. De actoren die hierover bevroegd werden, hebben hier echter niet om gevraagd.

De grafiek van de KeFiK-barometer dient gerelativeerd te worden omdat men slechts een beperkt aantal reacties binnengekregen heeft. Methodologisch zou dat echter wel kloppen. Men moet wel zoeken naar bevestiging op basis van andere cijfers. Deze grafiek wordt alvast niet bevestigd door het cijfermateriaal van de banken die actief zijn in de kmo-wereld. De heer *Sas van Rouveroy* vraagt zich af waarom dergelijke tabellen dan worden opgemaakt.

Minister-president *Kris Peeters* dankt de heer Vereeck voor zijn tussenkomst over de problematiek van Gigarant. Het is inderdaad de bedoeling om meerdere fondsen te creëren. Het bedrag van een miljard euro is het totaal voor alle banken. Door het multiplicatoreffect zal de Vlaamse Regering met een kleine inspanning een bedrag van een miljard euro kunnen genereren.

Op vraag van de bedrijven werd er een groene waarborg ingevoerd. Daar is echter weinig of geen respons op gekomen. Ofwel moet deze maatregel geschrapt worden, ofwel probeert men hem aan te passen, bijvoorbeeld door wijzigingen aan te brengen in de lijst van in aanmerking te nemen investeringen of in de premie. Als die aanpassingen niet tot succes leiden, dan moet dit instrument worden geschrapt.

De Vlaamse Regering heeft het zorgtraject, waarover de heer Sannen het had, besproken. Febelfin heeft aangeboden om een zorgtraject op te zetten voor particulieren die getroffen worden door sluitingen. Het is dus ruimer dan Ford Genk en zijn toeleveranciers. Het zou onder meer kunnen gaan over een verlenging van de looptijd van het hypothecair krediet en om een uitstel van betaling van kapitaal. Er zou ook gesproken moeten worden over een verlaging van de rentevoet en over het afzien van wederbeleggingsvergoeding bij kapitaalherdrukking, van administratieve kosten en van maatregelen met een reële impact op de getroffen personen. In een brochure stelt Febelfin dat de problemen en de mogelijke oplossingen individueel zullen worden bekeken. Men dient zich af te vragen welk vermogen dat gezin heeft en of er in dat gezin nog een ander inkomen is. Het zou onverstandig zijn om hierover publieke uitspraken te doen. De Vlaamse Regering zou graag een zicht krijgen op de huidige situatie en op het resultaat van die individuele behandeling, uiteraard niet geval per geval maar in het algemeen. De banken hebben er inderdaad alle belang bij dat men het de gezinnen niet onmogelijk maakt om hun leningen terug te betalen. Minister Vandeurzen volgt deze zaak verder op.

Een maatregel in de zin van de wet Cooreman-De Clercq behoort inderdaad tot de bevoegdheid van de Federale Regering. De minister-president hecht vooral veel belang aan de complementariteit tussen het Vlaamse en het federale beleid.

Over de volksleningen of publieke leningen zal overleg worden gepleegd met de Federale Regering. Dat is niet de kern van dit bankenplan. Een thematische volkslening is een vorm van langetermijnsparen, die onderworpen is aan een aantal voorwaarden en waarbij men kan genieten van een fiscaal voordeel. De looptijd bedraagt vijf tot tien jaar en de gefinancierde projecten moeten een sociaal-economisch en/of maatschappelijk verantwoord doel hebben. De volkslening wordt op een marktconforme manier beheerd door de banken. Ze zal worden gedekt door de depositobeschermingsregel en zal dus de kenmerken vertonen van een traditioneel bancaire product. Het fiscale voordeel voor de spaarder moet de banken toelaten projecten te financieren aan gunstige rentevoorraeden. De Vlaamse Regering zal nagaan welke inbreng ze kan doen. Een fiscaal voordeel heeft immers een kostprijs en men dient efficiënt om te springen met de schaarse middelen. Een andere vraag is waarmee men dit wil vergelijken. Hij denkt dat men dit moet vergelijken met de traditionele financiering, en niet met pps.

Basel III zou worden versoepeld. De minimale liquiditeitseisen voor de banken zouden worden versoepeld. De banken zouden meer producten tot hun buffer mogen rekenen. Deze versoepeling zou geen onmiddellijk effect hebben op het onderwerp van deze discussie. Hier gaat het over de langetermijnfinanciering. Basel III betekent in essentie dat wie meer risico's neemt, zijn kapitaal moet optrekken. De versoepeling van Basel III zal dit bankenplan dus niet overbodig maken.

De banken zijn er nog niet in geslaagd om een miljard euro bij elkaar te krijgen voor de semipublieke initiatieven. Dat was nochtans uitdrukkelijk gevraagd in het kader van de variabele beschikbaarheidsvergoeding. Dat is een van de redenen waarom de pps zo moeilijk verloopt. Hij is het eens met de opmerking van de heer Vereeck dat men het debat nietodeloos mag compliceren.

De eerste tekst lijst alle geformuleerde voorstellen op. Hij veronderstelt dat men op federaal niveau werk maakt van de exportfinanciering in het kader van Delcredere. De problematiek van de project bonds werd besproken binnen de Vlaamse Regering. Of dit een marktverstoring effect kan hebben, zal verder worden onderzocht.

Op de vragen en opmerkingen van de heer Tack antwoordt de minister-president dat men inderdaad een premie dient te betalen voor de garantie die de Vlaamse Regering aanbiedt. Indien Vlaanderen bevoegd zou zijn voor de vennootschapsbelasting, zou men heel wat subsidies kunnen schrappen, maar dat is niet het geval.

Op de opmerking van de heer Van Malderen antwoordt de minister-president dat de banken het spaargeld wel degelijk investeren in de economie. De situatie van de kmo's verschilt inderdaad van de ene sector tot de andere. Dat is niet nieuw. Het is bijvoorbeeld altijd moeilijk geweest om forse bankleningen te krijgen voor investeringen in de horeca omdat de faillissementsratio in die sector erg hoog ligt.

De heer *Thomas Fiers*, algemeen directeur Gigarant en ARKimedes alsook Business Unit Manager Groeifinanciering PMV, verwijst naar een artikel in *De Tijd* over de aanpassing van de liquiditeitsratio onder Basel III. Er bestaat klaarblijkelijk enige verwarring. De liquiditeitsratio omvat eigenlijk twee ratio's. De liquidity coverage ratio meet in hoeverre de kwalitatieve liquide activa van de bank voldoende zijn om aan de kortetermijnverplichtingen (de cash out tot dertig dagen) te voldoen in een stress-scenario. Onder die ratio is er inderdaad een versoepeling. Men heeft een aantal categorieën van activa bijkomend als kwalitatief liquide gecatalogeerd. Het probleem zit hem echter dieper, namelijk in de net stable funding ratio (NSFR)¹ die verzekert dat zelfs in een stress-scenario tegenover de langetermijnaanwendungen binnen de bank steeds een minimaal bedrag aan stabiele bronnen, rekening houdend met hun individueel risicoprofiel, moet staan. Deze NSFR perkt de traditionele transformatiefunctie van de banken in.

Het probleem in de markt is dat een kmo nauwelijks nog kans maakt op een lening van meer dan tien jaar. Sommige banken beperken zich zelfs tot zeven of acht jaar. Een ondernemer die iets wil financieren op een termijn van vijftien jaar, zal een lening krijgen die aflosbaar is alsof ze is aangegaan voor vijftien jaar, maar waarvan het saldo na acht jaar volledig opeisbaar is. Op dit ogenblik ligt de rente laag, maar over zeven of acht jaar kan ze sterk gestegen zijn. De banken schuiven met andere woorden het herfinancieringsrisico door naar de ondernemer.

¹ De NSFR vereist dat in een stress-scenario steeds een minimaal bedrag aan bronnen staan, die stabiel zijn gedurende een tijdshorizon van één jaar en daarbij uitgaande van de onderliggende liquiditeitsrisicofactoren.

Ook de overheid wordt door de NSFR indirect via haar infrastructuurprojecten getroffen. Een volkslening kan dan wel bijdragen tot de financiering van dergelijke projecten, maar heeft doorsnee een looptijd van zeven à acht jaar waardoor de overheid een herfinancieringsrisico ondergaat. Een toegenomen financieringskost na zo een herfinancieringsmoment kan dan noodzaken tot verhoging van de beschikbaarheidsvergoedingen om het project alsnog cashmatig te doen draaien.

Type 1 is een fonds voor het financieren van kmo's. Gigarant doet alleen het hoogstnodige om het geld dat wereldwijd in de markt zit bij institutionelen naar die fondsen te kanaliseren. Eigenlijk monteert het een financiering off balance van de banken. Men probeert die partijen te overtuigen om een vehikel te ondersteunen dat op lange termijn zorgt voor een financiering van de Vlaamse economie. Om dat mogelijk te maken is een investment grade rating noodzakelijk. Diegene die initiatief neemt, de aandeelhouder, moet de first loss dragen. In het begin zal dat in principe de bank zijn die een dergelijk fonds lanceert. Die moet beschikken over een bepaald percentage eigen vermogen, voldoende om redelijkerwijze de werkingskosten en (krediet)defaults in de portefeuille te kunnen opvangen. Gigarant zal wellicht een achtergestelde lening waarborgen, die na het kapitaal van de bank komt, niet voor 100 maar voor 80 percent. Dat is immers het maximum waarborgpercentage dat door Europa wordt toegestaan zonder dat het aangemeld hoeft te worden. De grootteorde van de achtergestelde lening wordt zodanig bepaald dat iedereen die na Gigarant komt – de institutionele schuldeisers met een gunstige rang – de investment grade rating bekommt. In principe zal Gigarant de loss van dat vehikel niet opvangen. Het is evident dat voor een dergelijke montage een vergoeding moet worden betaald. Gigarant volgt de Europese richtlijnen en zo ook hun vrij duur safe harbour systeem qua waarborgpremie.

Een kmo-fonds blijft noodzakelijk. Het zal echter niet gaan om een enkel fonds. De grootbanken willen allemaal hun eigen fonds, zodat ze in concurrentie met elkaar kunnen werken. Dat is goed, want het betekent dat Gigarant ook zijn voordeel kan doen bij de concurrentie tussen de banken. Wellicht zal Gigarant hiervoor in totaliteit een 75 tot 150 miljoen euro van haar bestaande waarborgbudget nodig hebben. Dat bedrag is niet zo heel groot, maar het zal wel zorgen voor een zekere dynamiek in de markt.

Voor de infrastructuurprojecten, waarbij het onroerend goed een centrale plaats inneemt, is er wel een belangrijke ommezwaai. Deze projecten lopen over een termijn van 20 of 25 jaar. Idealiter zou men de rentelast voor de volledige looptijd moeten kunnen vastleggen, tenzij de overheid haar voordeel wil doen bij de schommelingen van de rente over de conjunctuurecycli heen. Voor dergelijke projecten geldt hetzelfde principe als voor het kmo-fonds. Het enige verschil is dat de looptijd langer is. Voor een infrastructuurfonds is er nog geen commitment van de banken, al is er wel belangstelling.

Men heeft gevraagd of dit niet conflicteert met het systeem van de variabele beschikbaarheidsvergoeding. Veel hangt af van de keuze die men maakt. Men kan enerzijds een project zo monteren dat men vooraf weet wat het zal kosten door middel van een vaste intrestvoet voor de volledige looptijd, doch hoe langer de looptijd hoe hoger de veiligheidsmarge die door de bank in haar commerciële marge wordt ingebouwd. Men kan anderzijds ook op een kortere looptijd (met een lagere commerciële marge voor de bank) financieren en telkens op de vervaldag herfinancieren waarbij men mogelijks wel en cours de route cashflows van het project moet bijpassen onder de vorm van (beschikbaarheids)vergoedingen. Dit geldt ook in geval van financiering door middel van een volkslening waarbij men doorgaans elke zeven à acht jaar zal moeten herfinancieren aan de dan geldende rentevoortwaarden op de markt. De voor- en de nadelen moeten voor beide opties dus afgewogen worden.

De banken hebben geprobeerd om van de overheid een instrument los te krijgen om het doorstijgen van de rentevoet op de einddatum van een krediet af te dekken. Vroeger moes-

ten ze voor de bouw van een kmo een krediet geven op twaalf jaar. Nu zouden ze dat op zeven jaar kunnen monteren. Daarna moet er een herfinanciering gebeuren. Als een kmo in de problemen komt door de stijging van de rentevoet, zouden de banken dit willen doorschuiven naar de verzekering. Daar is Gigarant, PMV niet meegegaan, wel in een denkoefening rond bepaalde overheidsprojecten waar dat we eigenlijk zelf de inkomsten voorzien via de beschikbaarheidsvergoeding, dus uiteindelijk toch uit eigen zak. Voor die projecten zal men bij de openbare aanbesteding van de banken toch een prijs proberen te krijgen voor de volledige looptijd. Gigarant is wel bereid om te onderzoeken of zij het doorstijgen van de rentevoet (en dit uitsluitend ten belope van de toename van de liquiditeitskost voor de bank en dus geenszins omdat de bank haar eigen commerciële marge op het krediet wil verhogen) op het herfinancieringsmoment na beëindiging van de bouwfase op een voldoende gecontroleerde wijze kan verzekeren. De verzekeringstussenkomst zou per dossier geplafonneerd blijven, alsook pas inroepbaar zijn mits de rentevoet met een bepaald percentage is toegenomen. Die discussie met de banken is nog niet afgerond. Gigarant zou dit product willen monteren om het bij voorbaat door te plaatsen naar de verzekeringssector, en dit alles ter ondersteuning van belangrijke infrastructuurwerken. Eigenlijk behoort dit dus tot de categorie van de herverzekering.

Gigarant waarborgt momenteel geen kwaliteitsvolle kredietportefeuilles. Momenteel krijgt het, omdat het de duurdere waarborgpremievergoedingen vraagt zoals de Europese Commissie deze aanbeveelt, vaker moeilijkere dossiers. De banken willen de goede dossiers immers zelf doen. Als men de omgekeerde werkwijze zou hanteren, dan zou de bank het voordeel hebben dat ze haar kapitaal niet zo snel moet verhogen, wat vandaag moeilijk ligt. Voor de banken is dat dus pure deponderatie. In ruil zou men kunnen vragen om dat voordeel terug te geven aan de economie. Dat zou uiteraard ook gemeten worden. Het alternatief voor de bank is dat ze haar kredietbeleid verder aanpast. Daar zullen de zwakke ondernemingen, hoofdzakelijk kmo's, de dupe van zijn. Verder eist Europa van alle garantieregelingen dat ze stand alone rendabel zijn. Voor Gigarant kunnen de waardevolle portefeuilles een mooie return met een zeer laag risico genereren wat een inkomstenbuffer genereert om ook het risico van moeilijkere dossiers op te vangen.

De heer *Lode Vereeck* vraagt waarom de banken hun sterke dossiers aan Gigarant zouden overmaken. Men kan immers niet controleren of het toch niet om zwakkere dossiers gaat. De heer *Thomas Fiers* spreekt dat tegen. Daar is nu al concreet vraag naar. Een bepaalde kredietverzekeringsmaatschappij doet het al. Als een kredietdossier in de door Gigarant gewaarborgde portefeuille onder de afgesproken rating zakt of het overeenkomstig wanbetalingspercentage op één jaar wordt te hoog, wordt het dossier automatisch uit de portefeuille gehaald.

De heer *Lode Vereeck* merkt op dat de heer Fiers voor de types 1 en 2 heeft aangetoond dat Gigarant optreedt omdat er een marktfalen is. Misschien is het voor type 3 wel mogelijk om het herfinancieringsreterisico te herverzekeren in de markt. De heer *Thomas Fiers* meldt dat die mogelijkheid bestaat (cfr. credit default swaps) maar wijst erop dat prijszetting ook heel duur is. Men verzekert indirect immers het risico dat de liquiditeitskost van de bank zelf met een zekere minimale drempel stijgt, wat kan in een context van marktverstoring of wanneer de bank zelf in een moeilijk vaarwater is gekomen. Het financieren van infrastructuurwerken op twintig jaar in de markt lukt op zich nog wel mits de cashflows voldoende vaststaand zijn. Het probleem is de bouwfase tot het moment dat de cashflows er integraal zijn (vaak één tot twee jaar na oplevering van het gebouw).

De heer *Sas van Rouveroy* vraagt of de minister-president bereid is federale instanties te betrekken bij de highlevelgroep. Hij vraagt zich af hoe de knipperlichtenprocedure rond het oneigenlijk gebruik van kaskredieten zal functioneren, want die zijn eigenlijk een goede zaak voor de banken. Hij had een voorstel geformuleerd over de fiscale aftrekbaarheid van de Winwinleningen. De kmo's hebben dat voorstel niet zelf geformuleerd omdat niet

zij daarvan de begunstigden zijn, maar de kredietverlener. Vermits de Vlaamse overheid haar fiscale bevoegdheid van 7 percent toch maar voor 0,26 percent gebruikt en vermits dit blijkbaar niet zoveel kost, zou men er kunnen aan denken om de Winwinlening op die manier nog iets aantrekkelijker te maken. Als het niet baat, dan schaadt het ook niet.

De uiteenzetting van de heer Fiers was voor hem verhelderend. De formule van de kwaliteitsvolle portefeuilles heeft blijkbaar als onderliggende bedoeling het vrijmaken van kapitalen die terug ingezet kunnen worden in de economie. Hoe kan men de banken daartoe dwingen? De heer *Thomas Fiers* antwoordt dat men dit contractueel moet vastleggen. Men doet er goed aan het regelgevend kader niet te eng te maken en de private sector met voorstellen te laten komen. Voor dit product was er een limiet voorgesteld van 500 miljoen euro. Hij denkt dat de banken elkaar zullen verdringen om hieraan te participeren. Het is belangrijk dat Gigarant dit autonoom kan meten. Voorts blijft Gigarant nog voorzichtig om al dan niet door te gaan met het verzekeringsproduct voor het herfinancieringsmoment aangezien Gigarant de toename van de liquidity cost van de bank onvoldoende autonoom kan controleren.

In antwoord op de vragen van de heer van Rouveroj, stelt minister-president *Kris Peeters* dat de Vlaamse Regering met het Vlaamse bedrijfsleven en met de banken een gedragscode heeft afgesproken. Nu werd er beslist om vanuit het Vlaamse bedrijfsleven een highlevel-groep te organiseren. Daarbij kunnen ook andere actoren worden betrokken, maar dat is niet verplicht. Er zijn ook nog andere initiatieven. Dubbel werk moet worden voorkomen. Indien nodig moet de doorstroming naar andere niveaus worden georganiseerd.

De banken hebben er belang bij om zorgvuldig om te springen met kaskredieten. Daarom wordt er in samenwerking met de werkgeversorganisaties een knipperlichtensysteem opgezet. Op de vraag van de heer *Sas van Rouveroj* of dit systeem nog concreet moet worden uitgewerkt, antwoordt minister-president *Kris Peeters* dat er een aantal werkafspraken zijn gemaakt die nog verder geconcretiseerd moeten worden.

De Winwinlening werd in 2011 mogelijk voor alle kmo's. Dit moet verder uitgebouwd worden. De vraag is hoever men moet gaan met bijkomende incentives. Hij zal het voorstel van de heer van Rouveroj in overweging nemen. Zoals bij elke fiscale maatregel gaat het om een opportuniteitsafweging.

De minister-president merkt nog op dat België onlangs drie miljard euro heeft opgehaald aan een negatieve rente. Het bankenplan zal worden geconcretiseerd in overleg met de banken. De Vlaamse Regering zal indien nodig een aantal decreten aanpassen. De uitvoering van het bankenplan zal op geregelde tijdstippen worden geëvalueerd met deze commissie.

Eric VAN ROMPUY,
voorzitter

Matthias DIEPENDAELE
Griet SMAERS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

ARK(imedes)	Activering van RisicoKapitaal
ESR	Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen
Febelfin	Belgische Federatie van het Financiewezen – Fédération Financière Belge – Belgian Financial sector Federation
IWT	Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie
KeFiK	Kenniscentrum voor Financiering van KMO
kmo	kleine of middelgrote onderneming
NSFR	net stable funding ratio
PMV	ParticipatieMaatschappij Vlaanderen
pps	publiek-private samenwerking
VESOC	Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité